

Telegraful

Organ național-bisep

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză

Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

La pogorârea Duhului Sfânt

Sărbătoarea Rusaliilor e le-
gată de amintirea pogorării Du-
hului Sfânt peste lumea de pe
pământ. Ea e desăvârșirea Cră-
ciunului și a Paștilor, a nașterii
și a învierii Domnului nostru
Isus Hristos. Dar mai mult decât
Paștile, Rusaliile sunt sărbătoarea
unui eveniment continuu: a pre-
zenții permanente a Duhului Sfânt
în lume și a revărsării darurilor
sale peste tot cel ce vrea să le
primească. Rusaliile sunt momen-
tul în care conștiința noastră tre-
buie să-și dea seama deplin de
realitatea continuă a acestui fapt,
să se umple întreagă de el.

De multe ori e adus omul
în situația să vadă că singur nu
poate face nimic; că tot ce se
realizează mareș pe pământ, se
realizează cu puteri mai adânci,
neomenești; că în momentele
când omul sau omenirea se simte
lăsat singur, aleargă înfrigurat și
tot mai disperat după soluții din
extremă în extremă, își stoarce
tot mai încruntat creierul, și cu
toate acestea nu iese nimic mai
bun; dimpotrivă, privești înspăi-
mântat cum te așteaptă la ori-
zontul apropiat dezastrul. E cazul
timpului nostru acesta.

Dar Dumnezeu nu ne va
lăsa. Căci convinși sunt acum toți
că, numai El mai poate ajuta;
că scăparea e o *minune*, și mi-
nuni numai Dumnezeu poate face.

Duhul sfânt, Mângăitorul, cel
care rămâne cu noi în veci, nu
va întârzia până la sfârșit să
mângăie omenirea cu ajutorul și
cu inspirațiile Sale. Dar oamenii
trebuie să-și ciulească urechea la
șoaptele Lui, cari la începutul
adevăratei vieți a omului sunt
abia perceptibile. Să continue să
caute soluții cu mintea, dar printre
aceste căutări să se roage la
Dumnezeu cu putere, cu căldură,
cu nădejde. Și atunci cu sigu-
ranță soluțiile vor fi găsite, iar
febra disperării și a neîncrederii
se va vindeca.

Alegeri nouă

Țara este din nou chemată
să-și exprime votul în alegerile
parlamentare ce se apropie.

Fiecare partid, ajuns la cârmă,
își socotește de îndatorire neapă-
rată să repete la ocazii că ale-
gerile se vor înfăptui prin metode
civilizate, evitând corupția și vio-
lența, și că întreg mersul alege-
rilor, conduse de reprezentanții
și frunțașii partidului, se va ca-
racteriza prin deplină libertate și
perfectă legalitate.

Aceasta înseamnă *teoria*,
frumoasă și nemurită în paragra-
ful legii. Practica însă, a suferit,
până acum, de oarecare cusururi:
ea ni-a spus că fiecare guvern
de partid, înscăunat la cârmă, a
căutat, în urma vieții și a «disci-
plinei» de partid, să imprime
viitorului parlament o *fizionomie*
cât mai guvernamentală, păstrând
cel mult aparența întrebuintării
de civilizate mijloace în lupta elec-
torală.

Campania pornește cu atât
de cunoscutele supralicitări și
înegriri ale adversarilor politici.
Automobilele cuturează județele
fără să țină seamă de cheltueala
vremii și a banului; se anunță
că în unele locuri, din vechiul
regat, se mobilizează bătașii,
vechea «podoabă» împământenită
și în alte țări, bântuite, în deo-
sebi în ultimii ani, de vremuri
grele și de nenorociri de tot felul.
Și nenorocirile sporesc.

În mijlocul lor nu lipsește
nici nesocotirea sistematică a in-
tereselor bisericești: slujitorilor,
dela altarele noastre, li s'au apli-
cat lovituri după lovituri...

Cu toate acestea, dela tri-
bună, ca și de pe amvon, ceice
slujesc lui Hristos se vor măr-
gini, în fața alegerilor actuale,
să-și lumineze enoriașii ce fel de
datorii cetățenești sânt împreu-
nate cu aruncarea votului la urna
unde sântem chemați.

Mai pe sus de toate, votul
nostru să fie rodul unei bune
chibzueli. Ceice râvnesc puterea
și cer încrederea obștei, trebuie
să fie bine cunoscuți ca oameni
ai bisericii, credincioși așezămin-

telor ei, oameni cu pricepere și
cu deplină moralitate în viața
publică și privată.

Atunci viitorul regim, din
țara cu nesfârșite izvoare de bo-
gății și cu toate posibilitățile de
viață mai puțin sbuciumată, ne
va și smulge din situația caotică
materială și morală care, mai ales
din vină proprie, ne copleșește,
spre bucuria «bunilor» vecini
dela răsărit și apus.

**Alegerile pentru parla-
ment.** Adunările legiuitoare fiind
disolvate, prin înaltul decret re-
gal apărut în Monitorul oficial
dela 12 Iunie 1932, corpul elec-
toral, din tot cuprinsul țării, este
convocat să aleagă adunarea de-
putaților și senatul; și adică:

Alegerile pentru adunarea
deputaților se fac *Duminecă* în
17 Iulie;

Pentru senat Miercuri, în 20
Iulie, în ziua *S. Proroc Ilie*, luând
parte la această alegere cetățenii
dela vârsta de 40 ani împliniți;
în 24 Iulie, tot *Duminecă*, votează
colegiul consiliilor comunale și
județene, ear în 26 Iulie, Marți,
colegiile camerelor profesionale.

Nouile adunări legiuitoare
sânt convocate în București, în
ziua de Sâmbătă 30 Iulie 1932.

Nr. 5031

Circulară

către toate Oficiile protopresbite-
rale și parohiale din Arhiepiscopia
ortodoxă română de Alba-Iulia și
Sibiu

Atragem atențiunea Onor. preo-
țimi asupra ordinului nostru circular
Nr. 1087 din 11 Ianuar 1922 repetat
cu Nr. 5184 din 16 Iunie 1927 și cu
Nr. 4524 din 25 Mai 1931, prin care
se dispune ca membrii clerului no-
stru, cari doresc să candideze pe
listele de deputați și senatori, să ceară
prealsbila noastră încuviințare, con-
formându se întru toate acestor ordine.

*P. C. Părinți protopopli vor în-
demna preoțiile noastre, în tot timpul
până la alegeri să stăruiască ca po-
poporul să păstreze liniște, să respecte
legile țării și să evite învrăjbrile
atât de păgubitoare pentru viața
bisericească.*

Sibiu, la 15 Iunie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.

Despre viitorul sinod ecumenic

În «Cuvântul» din 23 Mai
se pledează pentru o cât mai
apropiată convocare a sinodului
ecumenic, chiar dacă nu va pu-
tea participa la el și marea bi-
serică rusă. Și se spune că va-
labilitatea hotărârilor unui sinod
pentru întreaga biserică, ecume-
nicitatea lui, nu e în funcție de
numărul participanților, ci de ca-
racterul ortodox al învățăturilor
ce le va fixa; de recunoașterea
acelor învățături de către întreaga
biserică ca fiind ale sale, indentice
cu adevărul ce-l propovăduiește
și l-a propovăduit totdeauna. D.
ex. la sinoadele din Ancora,
Neocezarea etc. n'au participat
reprezentanții tuturor bisericilor
și totuși hotărârile lor sunt obli-
gatorii pentru întreaga biserică;
deasemenea și hotărârile unor
sf. Părinți izolați. Sunt obligatorii
pentru toți, deoarece biserica le-a
recunoscut ulterior ca adevăruri
ce reprezintă învățătura sa.

Argumentarea în generalita-
tea sa este adevărată. Dogmati-
cele ortodoxe învață că un sinod,
care e convocat ca ecumenic și
la care pot fi prezenți un număr
covârșitor de episcopi din în-
treagă biserică, poate să nu fie
recunoscut după aceea de bise-
rică ca atare. D. ex. sinoadele
arienilor din veacul IV și cel
tălăhăresc din Efes. Cu alte cu-
vinte nu prin sine se impune un
sinod ecumenic ca atare, ci prin
comunitatea lui cu întreaga bi-
serică, prin aceea că e exponen-
tul voinții bisericii și nu al unor
voințe individuale. Iar comunita-
tea aceasta se manifestă practic
prin consimțământul întregii bi-
serici cu hotărârile lui.

Numai cât nu e exclus ca
acest consimțământ al bisericii
să înceapă dinainte de ce un
anumit sinod s'a adunat; să în-
ceapă prin aceea că socoate si-
nodul ce e pe cale să se adune
apt s'o reprezinte și să vorbească
în numele ei. Practic așa s'a în-
tâmplat de cele mai multe ori.
Regulat, când un sinod de epi-

scopi s'a întrunit sub girul unui consimțământ al întregii biserici, el a fost sinod ecumenic. Și numai arareori lipsind acest consimțământ la început s'a putut naște ulterior. Cu alte cuvinte e aproape o lege că atunci când un sinod de episcopi se adună într-o atmosferă de unanim consimțământ și aprobare a bisericii, acel sinod va fi socotit neîntreput ca ecumenic; dar e numai foarte puțin probabil că acest consimțământ lipsind în momentul convocării și adunării episcopilor, el va veni ulterior.

Noi cu sinodul ecumenic ce se plănuiește suntem în alternativa din urmă. O mare parte din biserica ortodoxă (biserica rusă) nu consimte, cu acest sinod, fiindcă n'are ocazia sau fiindcă nu vrea, ceea ce-i și mai grav. Deci e numai probabil că sinodul pe care unele biserici ortodoxe îl convoacă ca ecumenic, va fi recunoscut după aceea ca atare. Atunci la ce să ne încăpățănăm în voința de-a avea un sinod ecumenic, când nu mergem la sigur?

Și apoi să cântărim și alte momente. Ce-ar însemna un sinod ortodox fără importantul aport de pătrundere a problemelor bisericesti pe care l-ar aduce luminile unor atât de mari cugeători ortodocși cum sunt astăzi conducătorii bisericii rusești? Noi n'am avut sinod ecumenic de 12 veacuri. Ei bine! Cel viitor se cuvine să nu treacă neobservat, ci să aibă o amploare și o strălucire care să însemneze un eveniment epocal în viața nu numai a bisericii ortodoxe, ci a întregii culturi umane.

Să nu ne grăbim. Cățiva ani în sus sau în jos nu însemnează lucru.

Dar ceea ce mai trebuie să ne dea de gândit, e că pe acești cățiva ani pun mare preț bisericile grecești. Aceasta nu poate proveni decât din teama teologilor greci de-a nu fi întunecați

de ruși. Noi însă n'avem același motiv să ne grăbim. Dimpotrivă, cea mai frumoasă misiune a noastră e să fim arbitrii antagonismelor dintre bisericile ortodoxe.

Iarăș începe

Abia instalați la cârma Statului, Guvernării de azi se pare că au aflat de bine să reînvieze luptele confesionale. În Cheile Cibului nu mai sânt credincioși gr.-cat. Cu toate acestea organele administrative au primit ordin de sus să ia lăcașul de închinare dela sătenii ortodocși și să-l țină la dispoziția greco-catolicilor(?). Credincioșii noștri, hărțuiți în lupte confesionale, anchete și în judecăți, sunt siliți să se apere de jandarmi și de organele administrației, pe care cârmuitorii, desprețuitori de cele sfinte, îi prefac în unelte de provocare. S'a invocat un ordin de predare din 1924 al ministerului cultelor, care e ilegal, de oarece justiția s'a pronunțat în favoarea credincioșilor noștri. O tempora, o mores!

Comitetul Asociației generale a clerului ortodox român convoacă, la sediul societății clerului «Ajutorul» (București, b-dul Carol 55), toți președinții societăților preoțești eparhiale, cum și foști preoți parlamentari, pentru a se discuta:

Metoda unei mai efective organizări a asociației generale a clerului și a legăturii sale cu asociația clerului ardelean «Andrei Șaguna»;

Programa și data viitorului congres general preoțesc;

Atitudinea clerului față de împrejurările actuale;

Activitatea depusă de comitet, cum și de exponenții clerului în parlament, pentru revendicările preoțești și apărarea prestigiului clerului, avizându-se la măsurile ce trebuie luate, față de vitregia arătată bisericii și slujitorilor săi, de conducătorii țării, din ultimul timp.

roiesc mucenici — grăi cu mulțumire Bunătatea.

— Greșești, Bunătate! Ne-aflăm în țara unde eu mă știu crăeasă, — îi răspunse îndată Răutatea.

— Ne-aflăm la ziua mea, Răutate, când toate clopotele sună, toate bisericile se luminează, toți preoții se roagă și toate gloatele se închină pomnind cu cinste mucenicii Bunătății!... Eroii mulți, eroii mari, eroii buni, cari se făcură lut al morții, numai ca alții viață să aivă! Cari se pogorâră'n noapte, numai ca pentru alții lumina zilei albe să răsară! Cari încremeniră'n sloi de gheață, numai ca pentru alții să mijască raza caldă a primăverii!...

— Te înșeli mult, Bunătate! Azi e ziua mea! Căci toți mucenicii bunătății sânt jertfele mele, jertfe ale răutății!...

— Răutate, plimbă-ți ochii tăi de vultur din graniță în graniță, peste

Oastea Domnului

— Adunarea de Rusali la Sibiu —

Marea serbare a întrunirii Oștii Domnului la Sibiu, în praznicul Pogorării Sfântului Duh, va fi deschisă și condusă de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului.

Programul serbării este următorul:

ZIUA ÎNȚĂI DE RUSALII

ORA 9 din zi, sfânta Liturghie în catedrala mitropolitană, cu predică I. P. S. Sale Mitropolitului nostru.

ORA 3 p. m.: Întâlnirea și cunoașterea fraților, în curtea Academiei teologice, unde se va ține o adunare cu vorbiri și cântări.

ZIUA A DOUA DE RUSALII

ORA 9, sfânta Liturghie în catedrală, cu predică pentru Oaste.

ORA 10^{1/2}, ieșirea din catedrală, așezarea în rând a ostașilor și plecare spre localul de întrunire.

Coloanele vor merge cântând, în frunte cu fantara Oastei din Orăștie și cu steagurile celele au.

ORA 11. Împărate ceresc, cântat de toată adunarea.

Cuvântarea de deschidere a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

Bine ești cuvântat, troparul praznicului.

I. Gr. Opreșanu, dela București, cuvântare.

Preotul V. Oatu, dela București, cuvântare.

Al. Lascarov Moldovanu, dela București, cuvântare.

Cu noi este Dumnezeu, cântare.

Prof. A. Nistor, dela Sf. Gheorghe, cuvântare.

Prof. I. Duma dela Petroșani, cuvântare.

Isus Regele cel Mare, cântare. Alți vorbitori și cântări.

Părintele Iosif Trifa, cuvântare.

ORA 4 p. m., în curtea Academiei teologice, adunarea de despărțire a fraților cu cântări și vorbiri.

Organizați Oastea Domnului

șesurile drepte ca sufletul dreptății, peste dealurile roase de povoaie ca floarea inimii de viermele ispitei, dar totuși încovoiate de belșug, ca bunul creștin de fapte bune, și peste șirul stâncilor neclătite, pe care le strâng în brațe codrii nesfârșiți, ca mamele copiii lor cei dragi și vei vedea azi o mare de: Morminte!... Crucii!... Cununi!... Lumini!... Măndre steaguri fălătoare!... O spuză de popor prăznitor!... Și azi toți și toate înălță slavă: Bunătății, care s'a stăns și pururea se va stânge pentru alții!...

— Bunătate, slava bunătății biruite e slava răutății biruitoare. Eu am semănat aceasta țară mândră și mănoasă cu această mare de cruci și de morminte!

— Răutate, îndreaptă săgeata privirii tale spre soare-apune și vezi cum scipește lângă apa Arieșului troița înălțată de-asupra unor oase, de unde lipsește capul!... A vrut un

Un greșit acord

— Status-ul își schimbă nuiele... —

La Roma s'a încheiat, în 30 Mai 1932, acordul între România și Vatican pentru regularea situației «statusului catolic» maghiar din Ardeal.

Din expunerile făcute presei de fostul ministru al Justiției și delegat al României, dl. Valer Pop, cu privire la acordul dela Roma, se poate constata că încheierea este pe cât de îmbucurătoare pentru Vatican, pe atât de înfrustrătoare pentru statul român.

Statusul catolic maghiar a fost o organizație cu caracter politic și anticanonice, nerecunoscută de Vatican, și prin urmare nementionată în concordatul care specifică toate organizațiile catolice din România, legal constituite și recunoscute de Vatican.

Guvernele ungare, care au controlat administrarea fondurilor statului, au stabilit cu toată precizia cu proprietarul fondurilor este statul ungar, și nu biserica Romei. Ear statul român este în plin drept, conform tratatului de pace (art. 45 al trat. dela Trianon) să intre în posesiunea tuturor bunurilor care aparținuseră statului stat ungar.

Acordul, desconsiderând hotărârile acertei, pune în locul statusului catolic maghiar un «Consiliu al diecezel catolice de rit latin de Alba-Iulia», ear drepturile patrimoniale ce se aflau până acum în posesiunea ilegală și în administrația fostului status catolic maghiar ardelean, trec asupra «Ordinarului de Alba Iulia», adică asupra episcopului romano-catolic de acolo...

Statul român renunță, pe baza acordului de acum, la drepturile sale de posesiune asupra unor bunuri ce-i aparțin conform tratatului de pace; renunță la dreptul de a regulă, prin organele sale, administrarea bunurilor și întrebuințarea venitelor cum cer interesele obștești culturale și morale.

Statul român generos ar asigura astfel Vaticanului o nouă instituție catolică în Ardeal, trecând cu ușorătate peste interesele culturale și naționale ale majorității cetățenilor săi.

Fostul guvern și delegatul său la Roma n'au mai luat în seamă temeinicele concluzii ale comisiei istorico-juridice, instituită de ministerul instrucției publice în Iunie 1931, cu scopul de a preconiza măsurile ce se impun cu privire la regularea situației definitive a statusului catolic maghiar, și care sânt:

«Statul român, substituit în virtutea art. 45 din tratatul dela Trianon

mucenic să-și adune frații împreună!... Din bunătate!... Și, i-a adunat!...

— Dar sabia mea l-a tăiat pe Mihail!

— Răutate, apleacă-ți urechea și-ascultă un troznet sfâșietor de oase care se frâng și-un cântec trist de fluier ce înfioară cetina codrilor bătrâni!... Sânt mucenici, cari s'au ridicat din bunătate, ca să reverse bunătate peste neamul stropit de răutate!...

— Eu am ridicat roata dela Bălgrad! Eu am zdrobit acele oase pietroase! Eu am strivit viața lui Horea și-a ortacilor lui îndrăzneți! Și eu am tulburat și mintea lăncului! Eu, Răutate, eu crăeasa lumii și a vremii!

— Răutate, nu simți cum răsbate azi un miros de putrejunie, din spre-o fântână părăsită dela poala ăstui munte?... Bunătatea l-a înălțat, și pe ăst mucenic putrezit acolo, ca să

FOIȘOARA

Bunătatea și Răutatea

Ingerul Bunătății și Duhul Răutății cutierară lumea întreagă să iscoadească starea oamenilor. În drumul lor nimeriră și la noi. S'ășezară pe gurguiul unui munte înalt, de unde prinseră a-și roti privirile agere.

Era dimineața. Văzduhul limpede. Aerul plin de tămăea brazilor. Și vântulețul domol și păsărelele sprintenele și părăuele săltărețe slujeau cu evlavie utrenia. Și prin toate părțile no-roade primenite cu haine de sărbătoare apucau cărările bisericilor. Juca de bucurie sufletul Bunătății și ochii ei ardeau scăpărători ca două sfenice împărătești. Iar fața Răutății se îmbracă în norul mahnirii.

— Ne aflăm în țara mea, Răutate, unde plaiurile nasc biserici, văile și munții rodesc mănăstiri, iar codrii

în toate drepturile fostului stat ungar, poate laa asupra sa, prin decizie ministerială, bunurile deținute, timp de câteva decenii, în mod ilegal, de către statul romano-catolic ardelean, pentru a le încredința organelor în drept să le poseadă.

De o disolvare a statului catolic conform prevederilor legii persoanelor juridice sau altei legi analoage, nu este nevoie, într-un cât zisa grupare nu are personalitate juridică și, în consecință, întrunirile ei pot fi simplu interzise.

Preluarea banurilor se va face printr-un delegat al ministerului de instrucție și culte, care va fi ajutat de organele necesare ale statului român.

După preluare o comisiune de specialiști va examina, caz de caz, situația banurilor în chestiune și va propune ministerului modul de afecțiune de fapt a fiecărui din ele în favorul organelor canonice și legal constituite ale bisericii catolice, a universității din Cluj și a statului român.

Acordul dela Roma nu poate fi recunoscut într-un stat care își respectă suveranitatea.

O lămurire

Într-un recent editorial al ziarului «Calendarul» dl Nichifor Crainic zugrăvește situația dureroasă în care a ajuns preoțimea noastră, cu salariile nepătite de aproape un an de zile. Cauza acestei situații dl Crainic o vede în politica ierarhilor și în politica partidelor.

După directorul «Calendarului», pentru partidele politice (statul actual) «dincolo de aparența rânduiei legale biserica e ca și cum n'ar fi». În special pentru ultimul guvern, în care francmasoneria și-a găsit cel mai confortabil sălaș, biserica a fost «un balast inutil», fiind tratată în consecință.

Până aici dl Nichifor Crainic are dreptate. Dsa nu mai are dreptate însă, când în aceeași măsură aruncă vina mizeriei în care a ajuns preoțimea, asupra ierarhilor bisericii noastre. Preoții sânt ca și scoși din buget. Iar viadicii n'au găsit de cuviință să-și ridice cuvântul de protest în senatul țării. Numai, «mirenii umili» au protestat. Așa scrie dl Nichifor Crainic.

Asta nu-i adevărat. Biserica preluiește după cuviință ajutorul mirenilor, îndeosebi al intelectualilor de

valoarea dlui Nichifor Crainic, în lupta pentru revendicarea drepturilor preoțimii noastre. Asta nu înseamnă însă că unui mireni au și dreptul de a face afirmații inexacte și a ridica acuze nedrepte împotriva tuturor ierarhilor.

Noi nu sântem obișnuiți să judecăm pe alții. Să ni se dea însă voie să ne judecăm măcar pe noi. Că avem și datoria s'o facem.

În Ardeal nici un episcop nu e emanația vreunui club politic. De aceea episcopii sânt conștienți de libertatea integrală ce-o au în apărarea drepturilor Bisericii și ale clerului ei — față de stat.

Ei au protestat și împotriva ultimelor nedreptăți bugetare ce s'au făcut preoțimii noastre. Au protestat și individual și colectiv la miniștri fără înțelegere pentru rostul superior al Bisericii în stat și fără inimă pentru necăjiții slujitori ai altarelor.

Mai mult decât atât. I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a fost în această chestiune de două ori și în audiență la Rege.

Asta este adevărul. Și el trebuie să fie cunoscut, pentruca nedreptele acuze să se risipească în vântul de unde au fost culese.

Di V. Goldiș sărbătorit la Arad

Adunarea eparhială a Aradului a sărbătorit, în actuala sesiune, pe dl Vasile Goldiș, secretarul general al eparhiei, ca prilejul când distinsul luptător al neamului și vrednicul fiu al bisericii și școlii noastre a împlinit vârsta de 70 ani.

În cuvântul său de omagiu, P. S. Sa episcopul Grigorie a înfățișat adunării viața plină de neobosită activitate a naționalistului român, începând de pe timpul când pe la anii 1886 era profesor la școala normală ortodoxă dela Caransebeș, și până la 1927, când era ministru al cultelor în țara întregită a României. P. S. Sa dovedește sărbătoritului secretar, în numele adunării eparhiale, sănătate și viață lungă spre binele și progresul bisericii și neamului.

Di V. Goldiș a mulțumit profund emoționat la manifestația ce i se face, spunând în răspunsul său și următoarele:

«Văd aci în jurul P. S. Voastre o frumoasă cunună de bărbați distinși, de bună seamă toți iubitori de neam și de lege, cari mai presus de orice îndoială vor fi convinși că slujind interesele ortodoxiei, râvnesc spre fe-

ricirea națiunii române, fiindcă pentru poporul românesc ortodoxia nu este numai un fel de credință religioasă, ci este o parte constitutivă a sufletului acestui neam. În lungul și al veacurilor de mari suferinți și de nedreptate, ortodoxia a fost lumina dătătoare de viață și călăuzitoare spre victoria definitivă a națiunii române. Înconjurat, sfătuit și sprijinit de asemenea bărbați, P. S. Voastră veți birui și veți conduce spre biruință stăpânirea Domnului nostru Isus Hristos în eparhie».

Urările, aduse dlui V. Goldiș de adunarea eparhială din Arad, le însoțim și din partea noastră cu cele mai bune doriri de sănătate deplină cu îndelungime de zile.

Regenerarea sufletească a tineretului

— Soc. «Sf. Gheorghe» în arhiepiscopia Chișinăului —

Bunul exemplu se răspândește și prinde putere.

Adunarea eparhială dela Sibiu din anul 1924, pe atunci «Sinodul arhidiecezan», votase statutele prin care, în legătură cu «Casele culturale» din parohiile arhiepiscopiei, se înființează societățile tinerimii aduite «Sf. Gheorghe», în scop de «a îngriji de dezvoltarea vieții religioase culturale, sociale și cetățenești» a tinerimii noastre.

Așezământul, pornit înainte cu opt ani, formează obiect de preocupare deosebită în toate adunările eparhiale din arhiepiscopie; activitatea lui a luat un mers tot mai conștient în dezvoltarea sa, dând roade surprinzător de bune.

După puțini ani, indemnul dela Sibiu este primit călduros și de către adunarea eparhială a arhiepiscopiei Chișinăului din mitropolia Basarabiei, și în sesiunea dela anul 1928 votează un statut al Soc. «Sf. Gheorghe» în același scop.

I. P. S. Sa mitropolitul Gurle al Basarabiei, pătruns de părintească grijă pentru binele fiilor săi duhovnicești, se interesează intensiv de propășirea societății «Sf. Gheorghe»; ear în zilele acestea a făcut la Chișinău, unui reprezentant al presei, următoarele declarații: «Ca fost misionar și ca Arhieru la o eparhie de graniță, cu haosul ateist din Rusia sovietică, mi-am dat perfect seamă de imensul câștig al bisericii și viitorului ei prin apropierea tinerelor viștore de Casa lui Dumnezeu, de înalta ei morală, de apa vie a Sfetei Scrip-

turi. Și atunci, încă de acum 3 ani, am înființat societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii, cu filialele în fiecare parohie, prezidate de parohii respective... și având în sfatul de conducere pe toți intelectualii satelor... În privința aceasta am concursul tuturor sfetnicilor și misionarilor din Consiliul eparhial și munca fără preget a tuturor clericilor».

Grija noastră de azi, a tuturor, are să se îndrepte în direcția de a înălța masa poporului prin o stăruitoare cultivare morală-religioasă a tinerimii sale.

„Patrimoniul sacru“

Chiriarhii catolici, de rit latin și de rit grec, s'au adunat, în 31 Mai și 1 Iunie 1932, la Blaj, să examineze problema *Patrimoniul sacru*, înscrisă, înainte de cinci ani, în Art. XIII din concordatul dela 1927.

Amânarea examinării problemei, împreună cu arătarea unui profit cât mai redus (*Unirea* îl cifrează cu 2—3 milioane anual) din veniturile rentei române, formează un anex foarte potrivit în sprijinirea intervențiilor Comitetului episcopesc, ca statul român «să suplimenteze lipsa», — căci așa spune și concordatul (în Art. XIII, § 2)... —

S'au analizat, în discuțiile blăjene de acum, și *retribuțiile* clerului greco-catolic. Foaia clarismă, *Unirea*, care ni-o spune, n'ar fi sănătoasă dacă ar evita clevețirea de care e frământată de multă vreme, că adevă: pe urma «dragostei fraților» (a ortodocșilor) «pătimește și suferă» preoțimea unită, pentru că nesuferiții ortodocși și ucenici ai lui Fotie au izbutit să înfrăumescă pe «cei mari», să coboare tot focul și scârba pe capul clerului bisericii surorii!

Actele însă și documentele grăesc alt ceva:

Din chiar tabloul statistic (șematismul) dela Blaj se constată, că biserica unită întreține sute de parohii cu mai puțin de 100 suflete, ba sânt parohii greco-catolice cu 7—20 suflete, și mai sânt sute de *filli* care n'au nici un singur suflet, — au însă preoți salariați.

Situația episcopilor? Știe o țară întreagă, ce fel de bunuri uriașe alcătuiesc și astăzi averile episcopilor catolice din Oradea și Alba-Iulia; știm că sânt eparhii catolice care au un număr de suflete cam egal cu al unui protopopiat ortodox, și totuș statul le întreține un corp de canonici în număr cu totul disproportionat

șitarga toată lacrima dela toată geana!

— Eu am umplut și fântâna Târgoviștei cu trupul Viadimirescului!

— Răutate, vezi, pentru crunta ta fărâdelege te blastemă cumplit azi sângele lui Mihai dela Turda și zdrobitele oase ale lui Horea și duiosia doinei lăncului și a Viadimirescului, și te osândesc cu grea osândă toate jertfele tale nenumărate! Iar blăstemul lor se schimbă în cântec de slavă a Bunătății, care aduce ceriul pe pământ și iadul îl schimbă 'n rail!

— Las să blastame și să osândească! Voi aprinde lumea ca un cuptor și voi arde omenirea, cum se arde minereul în foc...

— Răutate! din cuptorul arzător al răutății tale însă eu voi scoate aurul scump al bunătății...

— Voi duce cupa otrăvii mele prădalnice la gura ăstui neam ce zici că-i bun și-i voi strica toată ființa lui aleasă...

— Răutate, cupa otrăvii tale însă eu o voi schimba în potirul doctoriei tămăduitoare și ființa ăstui neam cu-cernic, prin bunătate, se va prefăce în ființă îngerească.

— Voi pogori noaptea desnădejzii peste toată țara și peste toată inima...

— O, Răutate, în întunerecul desnădejzii tale neputincioase eu voi aprinde stelele încrederii în dreapta ocrotitoare a Tatălui ceresc, în țaria bunătății adevărate și nădejdea biruinței binelui asupra răului! Și slujitorii bunătății vor gusta bucuria luminii...

— Bunătate, să știi că voi izbi în fiecare suflet, așa cum izbește ciocanul ferarului în drugul de oțel...

— O, Răutate, eu voi face sufletul mai tare! Ca oțelul lovit de ciocan!

— Voi tăia în toată inima, ca delta sculptorului în piatră.

— O, Răutate, eu voi face inima mai frumoasă! Ca statua ce easă de sub dală.

Duhul Răutății atunci zbură.

Iar Ingerul Bunătății slăvea pe Dumnezeu: Izvorul tuturor bunătăților...

A. Nanu.

Neclintita încredințare sau Scurtă pășire împotriva ateismului, de arhimandritul I. Scriban, București, tip. Speranța, 1932. Preț 10 Lei. — O broșură de 32 pagini, în care autorul constată, că ateismul este o lucrare de necinstire și otrăvire a vieții; chiar și scrierile ateilor sânt silite să recunoască faptul, că ateismul s'a apucat să strice credința, și că poate să dărâme, dar nu poate să clădească; încercările propagandei ateilor sânt de neînțeles, când personalitățile cele mai de seamă în cugetarea omenească spun, că religia este atât de înrădăcinată în suflete, încât ea nu se poate desființa după gust. Ateismul e în stare să facă lucruri mari, dar numai în rău: isprava din Rusia e grăitoare.

Ca doi arhangheli...

— Închinare preoților mucenici: Leucuța și Popescu din Socodor, județul Arad, înecați la 1918 în Crișul-alb, de aviatorul prăbușit de curând lângă Roma, cu avionul: «Justiție pentru Ungaria» —

— Tu, Criș cu apa albă ca fuorul Ce-l strâng neveste meștere în caler, Să mi sput: de ce te zgudue florul Ca trăznetul cocoril de prin aler?..

De ce-ți troznesc cetățile de maluri Ca oastea de copaci în vijelie?... De ce se zbate trupul tău de valuri Ca șarpele pe sperla purpurie?... — Ca doi arhangheli sorociți de soarte Vesteau din uși împărătești: Frățla, Duhovnicii nepăsători de moarte...

Dar furul, ortăclt de mult cu rugul Ca haitele de lupi cu pustiirea, I a înecat... Azi ea le sânt cosciugul...

A. Nanu.

față de numărul persoanelor de aceeași categorie dela episcopii ortodoxe din Ardeal.

Nepotrivirile se pot ilustra și cu alte pilde.

Astfel, dacă e să ne jăluim de «dragostea fraților» pe urma căreia pătimește un cler nevinovat, ea este a se căuta nu în rândurile ortodoxe, ci — mai aproape: în ale monseniorilor de tot felul și ale urmașilor lui Satanase.

O mișcare socială creștină în Anglia: Toc H

Redau, după revista «Academia» din München, istoricul interesant al unei mișcări, vrednice de remarcat în zilele noastre.

E vorba de o societate, în fruntea căreia se află ca președinte de onoare însuși printul moștenitor al Angliei (Prince of Wales), iar în comitetul central al doilea fiu al regelui Angliei, Ducele de Jork.

«Toc H» este prescurtare, în limba signalului militar englez, a cuvintelor «Talbot House» și înseamnă «Casa Talbot». Gilbert Talbot a fost un locotenent tinăr englez, care a murit în Flandra (Belgia), pe câmpul de luptă, în 1915. Fratele lui, Neville Talbot, era pe vremea aceea preot militar, astăzi este episcop anglican în Preforia. Fratele a sfinit, în Dec. al aceluiași an, o casă pentru reconvenșienții militari, în Poperinghe (Belgia), iar în 1917 o altă «Casă Talbot» în Ipern.

Caracteristica acestor case a fost că fiecare era la înființare câte un «Everyman's Club» — un «Club al oricui», adică un local, în care se întruneau, în concediu, și ofițeri și gradați inferiori, ca să-și destindă nervii și să se recreze, după luptele grozave dela Ipern.

Preotul Filip Clayton, unul din întemeietorii societății Toc H în Londra, a vrut să transplante acest spirit de camaraderie creștină-frățească, stăpânitoare în Belgia, și în patria sa, de aceea a înființat o nouă «Talbot House» și un nou Everyman's Club. Mișcarea a prins, sa lătit, în Anglia mai întâi, mai apoi în toate țările unde trăiesc englezi.

«Toc H» vrea să transplante spiritul camaraderiei, al comunității frățești, lipsite de interes personal, așa cum s'a dezvoltat în decursul războiului, pe front, și în timp de pace, pe viitor, în mijlocul tineretului, ca să ajute.

Roagă-te și muncește...

Unii sociologi au încercat să facă din învățăturile lui Hristos o doctrină de clasă socială. Greșală profundă! Mântuitorul, prin învățăturile Sale, n'a urmărit ținta să dea bază filozofică nici uneia dintre doctrinele care îngrădesc o clasă socială, ci a propovăduit felul de viață, prin care orice individ poate să ajungă la mântuire.

Încercările, de a socializa învățăturile lui Hristos, nu sânt noi. Indivizi, plecând dela precepte evanghelice, au căutat să tragă concluzii, construind concluziuni care se depărtează însă de litera evangheliei.

O mistificare a învățăturilor creștinești, pentru a dărâma adevărul lor, încearcă de ani de zile, și conducătorii poporului rusesc. Nu e mirare, cum s'a putut înfirișa acest duh, al coducătorilor, în capetele unor oameni, creștini mai mult pe din afară.

Să ofere un ritm mai creștinesc și ceva mai multe raze de soare, în viața de astăzi, cu lăcomia ei materialistă și cu goana-i mecanică, cu mizeriile ei amare, cu inconsistența ei și cu cenușii aproape fără de sfârșit al vieții.

Ca problemă cardinală și-a propus societatea Toc H să lupte împotriva asperităților sociale, a luptei de clase sociale, destul de pronunțate în Anglia.

Lozincă este: «Lăsați în urma voastră orice rang social, voi cari intrați!» Această lozincă este caracteristică pentru fiecare «Casă Talbot».

Idealul «Caselor» acestora este caritatea veche, primitivă, creștină, pentru care să se încălzească nu numai foștii luptători de pe fronturi, ci — cu ei împreună — mai cu seamă, tinerimea adolescentă, actuală.

Caritatea trebuie să domnească în «Casele Talbot». Toți câți intră, sânt bine văzuți și bine veniți.

Membru poate fi «orcine», dacă a împlinit 16 ani și dacă e creștin, — are să treacă numai peste un «timp de probă». Toc H se compune nu numai din creștini de toate confesiunile, ci și de toate stările sociale și de toate nuanțele politice.

Referentul constată, că, luând parte la meetingurile de Marți seara ale Soc. Toc H Reading, a întâlnit preoți, ofițeri, medici, învățători, neguțători, funcționari, muncitori, studenți, amestecați, discutând întreolaltă. «Toți sânt animați de voința de a se înțelege și de a lucra împreună».

Această muncă comună pentru înnobilitarea ei lui nu constă numai în relațiile camaraderesti, ci și în conștienta promovare a religiozității, în pătrunderea reciprocă a seriozității morale a vieții și în lărgirea cunoștințelor, a culturii membrilor.

La aceasta contribuie seratele în grupuri. Așa d. e. a auzit referentul, la «meetingurile» de seară ale grupului «Toc H Reading», pe un «pater Toc H» — deoarece societatea ține pentru membri ei preoți speciali, ale diferitelor confesiuni mai mari, creștine — despre idealurile Toc H-ului și despre influințele lui practice. Președintele local pentru activitatea în legătură cu Soc. Naț. a ținut o conferință despre problema Soc. Naț., cu lumina și penumbra ei. Un maior din Canada a descris situația economică și posibilitățile de emigrare în dominionurile englezești. Un misionar a arătat situația gingașă din Indiile Marii Britanii etc.

Pe lângă camaraderie, religiozitate, cultură generală, mai cultivă

«Casele Talbot» și cultul tradiției, ceva caracteristic englezesc. Ele nu-și uită de luptele miilor și miilor de soldați englezi de pe câmpurile de luptă din Belgia. Eată o «Serbătoare a luminii» («Ceremony of Light»), în amintirea celor căzuți pe câmpul de luptă. Este o scenă foarte mișcătoare când în semiobscurul, care domnește în sală — fiindcă nu arde decât o «lămpă simbolică Toc H» — rostește totdeauna un alt și alt membru al societății cuvintele: «Lăsați să ne gândim cu mândrie și cu recunoștință la frații noștri mai vârstnici. Nu li-a fost soarta să ajungă bătrâni, cum vom ajunge, poale, noi, cei cari am rămas în viață. Ei sânt pentru veci și pururi liberați de bătrânețe aspră și de pasul vremii, care calcă toate în picioare. La apusul soarelui și în lumina dimineții tinere (aici rotesc cu toții): lăsați să ne gândim la dănișii!»

Caritatea societății se manifestă într'un mod perseverent și cu mult efect. În două direcții mai cu seamă, numite după limba de pe timpul războiului: «oficiu de sanitari» și «oficiu de câni sanitari», cari adușmăni. Într-unul se îngrijește de toți cari sufer în viață, de bolnavi, de cei ce nu mai pot lucra, de cei ce n'au pe nimenea și de cei ostracizați, de copiii nimărui, de cei din temnițe și de cei ieșiți din ele. S'a constituit și un oficiu stabil pentru săraci, care adună și împarte tot ce i se dă pe seama acestora.

Al doilea oficiu, de «câni sanitari», se referă la cei ce «n'au pământ solid sub picioare», ca d. e. la emigranți, la soldați, cari pleacă în colonii și la cei înrudiți cu ei, apoi la șomeri, la soldați și marinarii dispensați dela armată, și în sfârșit — mai întâi de toate însă — la tineret. Tocmai cu tineretul se ocupă societățile acestea în special. Au legături strânse cu cercetașii atât de numeroși în Anglia. Organizează localuri de joc, reprezentații teatrale, călătorii în străinătate, lagăre feriale, întreceri sportive ș. a. d. a., nu numai cu ajutor pecuniar, ci și prin colaborare activă.

Fiecare grup Toc H are un «funcționar» benevol, pe așa numitul «Jobmaster» (maistrul, care are să se îngrijească de ocupația membrilor). Acest «Jobmaster» știricește pretutindeni unde ar putea să se manifeste societatea, grupul Toc H. Tot el caută între membri pe cei mai potriviți pentru cutare și cutare activitate.

Toc H nu vrea să fie o concurență a societăților existente în Anglia, ci vrea să colaboreze. De aceea se bucură la toate clasele sociale, la toate oficialitățile și confesiunile, de

cea mai mare stimă și considerație.

De aceea a și primit moștenitorul de tron englez, după cum am scris mai sus, să fie președintele de onoare al societăților Toc H. Dă chiar sume însemnate din fondurile sale personale, în folosul societăților. Într-o zi a fiecărui an se dedică cu desăvârșire Toc H-ului și la parte, seara, în grupul din Londra, la «Ceremony of Light».

Al doilea fiu al regelui Angliei petrece în fiecare vară patru săptămâni cu un grup de copii din fel de fel de familii — Boys feudali, cari studiază la Eton, precum și copii de muncitori din Londra — într'un lagăr, în Kent, ridicat și susținut pe spesele sale. «Duke of York», cum se intitulă, e ca un prieten mai vârstnic al copiilor, iar nevasta sa, ducesa de York, este președinta societății femeiești de ajutorare Toc H.

Societatea Toc H e pe cale, susține referentul, de a se răspândi peste întreaga lume anglo-saxonă. Există de pe acum grupuri în Statele Unite ale Americii, în Zelandă nouă, în India, în China, și chiar în Paris și Berlin. Și, totuși, nu are milioane de membri, ci relativ puțini, dar din toate păturile sociale. Are «rolul unei plămădeli a bunătății, a faptelor celei bune în întreaga viața lumii engleze».

Până aici darea de seamă.

Și să plecăm capul și să întrebăm: n'ar fi cu cale ca ceva din spiritul acesta creștinesc caritativ să fie împrumutat și la noi, în localuri. În discuții, în actele noastre? H. P. P.

Nunțul Ciriacci continuă...

Se știe că nunțul papal din Praga, Ciriacci, silise anul trecut pe bătrânul arhiepiscop al Pragii, Dr. Kordac, să se retragă pentru că nu i făcuse anumite servicii foarte neduhovnicești. Împotriva faptei lui Ciriacci protestă între alții și profesorul de teologie dela universitatea din Praga, Dr. Sanda, criticând-o aspru în mai multe articole de ziar. Din acest motiv profesorul Sanda fu suspendat din toate funcțiunile bisericești și i se interzise de-a mai exercita profesura.

Zilele acestea profesorul Sanda obținut o adresă din partea nunțului în care-i spune că va fi iertat, dacă-și va revoca articolele contra nunțului și se va retrage dela catedră. Profesorul Sanda răspunse contestând nunțului dreptul de-a fi judecător în propria sa afacere, articolele nu și le poate revoca, fiindcă adevărul nu

Romani nu odată pomenesc de Rusia ca «scutul» apărător al ortodoxiei. Dar sub pretextul apărării ortodoxiei, poporul rus, condus de idee superficială și greșită, ajunge să dea naștere diferitelor secte, trăgând în aceste grupări populația credulă și analfabetă.

Așa explic de ce au reușit bolșevicii să se instăpânească asupra poporului rusesc. Ei au plecat dela ideea falsă, răspândind neadevărul, că ceea ce trebuie să conducă pe om în lume nu este credința în mântuirea sufletului, ci numai munca materială.

Așa au început dărâmarea bisericilor, sub cuvânt că Evanghelia lui Hristos predică lenevia. Bazați pe acest precept, grămădesc pe pământ: palate și colibe, lucrări tehnice și mizerie, analfabetism și sălbătăcie, abătând sufletul supușilor dela izvoarele care l-ar pune în legătură cu viața spirituală.

Propovăduind asemenea concepție, comuniștii urmăresc scopul de a face pe cei mulți să muncească, pentru că cei puțini să aibă puțină de-a trăi în bogăție și nelucrare.

Suprinzătoare este, de altă parte, afirmațiunea din cartea: «Dinamica muncii» de M. Moldovan, conferențiar la universitatea din București, când zice: «Pentru creștinism este caracteristic pasajul din evanghelia lui Matei, în care Iesus spune: priviți pasările cerului: ele nu seamănă, nu culeg, nu adună în ambare, și Tatăl nostru ceresc le hrănește totuși. Nu sântei voi cu mult mai mult decât ele» (pag. 16).

Dar Hristos, în rândurile de sus, nu desconsidera munca, ci vrea să spună celor din jurul său, că Tatăl cel ceresc are grijă și de cei cari pot, și de cei cari nu pot să muncească. Să ne aducem aminte, cum în parabola «Talanților» Hristos ne înfățișează trei

indivizi cari capătă: unul un talant altul doi, altul cinci, și cari sânt apoi trimiși în lume ca să revină după un an și să arate cum au întrebuințat banii primiți. După un an, cel care primise un talant venea rușinat, să dea seamă de cece a făcut cu banul, spunând că l-a îngropat; cel cu doi talanți și cel cu cinci dublaseră averea primită. De aceea primul a fost scos afară din lege, ultimii doi au fost lăudați.

Munca cinstită a fost totdeauna încurajată de învățăturile creștine.

Vom menționa și legenda numită: Simon cismarul. Acolo se spune cum un oarecare pustnic, pentru a face voia lui Dumnezeu, s'a retras în pustie, unde se ruga fără să gândească la hrana lui. Cuprins de frământare dacă purtarea sa place lui Dumnezeu, într-o noapte în vis i s'a spus că dacă vrea să fie plăcut lui Dumnezeu, să facă ceea ce face Simon

poate fi retractat, iar profesura și-o va exercita și mai departe, deoarece legea cehoslovacă îi acordă inamovibilitate dela catedră.

Nunțiul interzise acum profesorului Sanda de-a mai intra în Facultatea teologică, sub pedeapsă de excomuniune. În cazul când Dr. Sanda va mai intra în Facultate, studenții sunt avizați să se ducă imediat în capelă spre a se ruga pentru întoarcerea profesorului lor. Dacă va intra a doua oară, va fi excomunicat. Dacă nu se va supune nici acum, va fi desbrăcat și de demnitatea preoțească.

Rămâne să se vadă ce va face profesorul Sanda și ce vor face studenții, față de această procedură arbitrară a furiosului ambițios care tiranizează biserica catolică cehoslovacă. Biserica națională cehoslovacă, întemeiată după război, ispitește la sine pe toți cei dornici de libertate.

† Preotul Petru Iuga

Duminecă, în 5 Iunie 1932, parohul *Petru Iuga* a servit liturgia în biserica din parohia sa Tilișca, prot. Săliște. Apoi a condus examenele de fine de an ale școlii primare. După amiază, când se pregătea să plece să continue examenele, l-a ajuns săgeata morții. După agonie de 2 zile, a încetat din această viață, în etate de 64 ani.

În după amiaza zilei înălțarea Domnului, un sobor de 15 preoți, din protopopiatele Săliște și Mercurea, condus de protopresbiterul Dr. D. Borcea, i-a servit înmormântarea, la care pe lângă parohienii, au participat mulți intelectuali și fruntași din comunele vecine, dovadă de iubirea și stima de care s'a bucurat răposatul.

În numele protopopiatului, a cuvântat protopresbiterul tractului Săliște, accentuând inteligența, zelul, corectitatea, devotamentul, blândețea, bunătatea creștinească, adevărate calități preoțești, de care a fost condus răposatul, și pe care le-a practicat în viața sa publică și particulară.

Colegul răposatului, parohul, Ioan Iosof, în numele parohienilor,

cismarul de Ierusalim. Când după cale lungă pustnicul intră în casa cismarului, îl găsi lucrând voios și întreținând, din produsul muncii sale, o familie numeroasă.

Iată sensul concepției de muncă, în învățăturile creștine. Munca nu este nesocotită, din contră o îmbinare a ei cu rugăciunea, și cu faptele milei creștine, intrupează înțelesul creștinismului. Pentru a înțelege acest lucru, este nevoie de-a cetii cu luare aminte învățăturile Domnului.

Imperecherea de cuvinte: «Roga-te și muncește» este o desmintire limpede, pe care o dă creștinismul celorce exploatează învățăturile sale într'un senz greșit.

Pr. Valeriu Bânda.

Organizați Reuniuni de femei

spune: În răposatul, parohia ortodoxă română Tilișca pierde un zelos apărător al credinței, un vrednic și harnic slujitor la altarul Domnului, unde timp de 3 ani ca diacon și 36 ani ca preot a servit cu devotament în parohia sa. Dela acest bun și înțelept preot, parohienii primeau povești bune, înfrățiri mângâiere și îmbărbătare, lipsii sprijin și ajutor.

Amintim că răposatul e urmaș din familia preoțească Iuga, care timp de peste 120 ani a dat din sinul ei cucernici preoți parohiei noastre.

În numele comunei politice a vorbit primpretorul Pantilimon Bratu.

Toți, cari am trăit aproape de răposatul, regretăm pierderea unui prieten sincer, unui suflet bun și unui caracter nobil, pentru care calități îi vom păstra o bună și prietenească amintire.

D. Lăpădat.

INFORMAȚIUNI

Fără banchet. Cu ocazia unor serbări, ținute zilele acestea la Galați, autoritățile locale voiau să dea un banchet în cinstea Suveranului care era de față. Majestatea Sa Regele a cerut, în considerarea vremurilor prin care trecem, să se renunțe la banchet, ear banii ce s'ar fi cheltuit, să se distribuie săracilor.

Facem economie, sau risipă? Avem, până acum, *unsprăzece* miniștri și *zece* subsecretari de stat, cu totul peste 20 de excelențe. Va să zică nu ne întrece, în numărul miniștrilor, nici o țară în Europa. Cine spune că România n'are bani de risipă?

A reapărut cu ziua de 12 Iunie 1932 ziarul, de sub conducerea scriitorului Nichifor Crainic, *Calendarul*, care fusese suspendat de fostul guvern. Ne bucurăm de reapariția confratelui, dorindu-i să rămână credincios ideilor ce le-a apărut și până acum.

Omorât de trăsnet. Ni se scrie: Vineri în 3 Iunie 1932 fu lovit de trăsnet în turnul bisericii a doua din Planul de sus, în protopopiatul Se-

Atâtea gânduri...

Atâtea gânduri necăjite,
În șiruri amenintătoare,
Trec palide pe dinaintea
Altarelor prăznuitoare.

Simt cum se sbuciumă în ele
În freamăt aspru, de furtună,
Deslăntuita desnădejde
A clipei, ce ne sugrămă.

Și nici o licărire blândă,
Prevestitoare de mai bine,
Nu pălpâie mângâitoare
În zarea vremii care vine.

Așa că ele 'n adâncimea
Atâtor firi cutremurate,
În clocot închingat de ură
Revarsă doruri blestemate.

Și, dacă n'ai fi tu, credință,
Cu vraja ta nemuritoare, —
Intinsul țării întregite
L-ar pârjoli, distrugătoare.

VASILE STOICANEA.

beșului, crâznicul și clopotarul Gheorghe Pienariu. Era după amiază, 6^{1/2}, când nouri negri și dese fulgere în depărtări prevesteau apropierea furtunii. În credința răspândită, că sunetul clopotelor împrăștie norii, crâznicul alergă la clopote; abea sunară un minut, și o bubuitură groznică le izbi: clopotele amuțiră, și crâznicul, cu mâinile încheșate de funia unui clopot, își dete sufletul în mâinile Creatorului. Doi tovarăși, dela celelalte două clopote, după o amorțeală de mai multe minute se deșteptară rămânând numai cu spaima. Pe crâznicul mort îl depănă: soția, trei copii și întreg poporul din parohie. O liniștească în pace!

AVIZ. În legătură cu Circulara P. Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4100 Ep. din 28 Mai 1932, aducem la cunoștința Onor. Preoților, că formularele A și B anexate la Circulară, se află de vânzare la Librăria Arhiepiscopala din Sibiu și se pot trimite contra ramburs. La facerea comandelor să se arate câte exemplare din Formularul A și câte din B.

SANATORUL DELA SCHITUL PĂLTINIȘ. Sanatorul este deschis dela 1 Iunie până la 30 Septembrie. Situat la 1400 m. altitudine, în cea mai frumoasă regiune climaterică. Inzestrat cu tot confortul, putând rivaliza cu orice sanator din strălăutate. Prețuri convenabile. Informațiuni și prospecte se vor cere dela: Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

ȘTIRI LOCALE

Începând din 15 Iunie 1932 se pun în circulație trenurile de băi între Sibiu—Băile Ocna-Sibiului: cu plecarea din Sibiu ora 19:10, sosirea în Băile Ocna-Sibiului ora 19:36; cu plecarea din Băi la ora 19:41, sosirea în Sibiu ora 20:12.

Concerte cu ales și variat program dă orchestra orașenească Miercuri în 22 Iunie pe *Promenada de jos*, Sâmbătă în 25 Iunie în parcul *Sub arini*. Începutul la ora 6 d. a.

Serbare câmpenească. Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu, Reuniunea femeilor meseriașilor români din Sibiu pentru ocrotirea neputincioșilor, Societatea națională a meseriașilor, industriașilor și comercianților patroni români din Sibiu, Asociația comercianților români din Sibiu, Asociația restauratorilor și hotelierilor români din Sibiu, Parohia ortodoxă română din Sibiu-Josefin și Parohia ortodoxă română din Sibiu II inferior, — Invită la serbarea câmpenească (maialul) ce se va aranja *Luni, în 20 Iunie 1932* (a doua zi de Rusali) în Dumbrava orașului. — (La caz de timp nefavorabil Maialul se ține *Duminecă în 26 Iunie*). Participanții se întrunesc la localul «Reuniunii», strada Brukenthal Nr. 17, la ora 8 dimineata, de unde la ora 8^{1/2}, pleacă spre Dumbravă.

Poșta redacției

Pr. R. în I. Apelul trimis nu se poate publica până nu-ți vei fi exoperat aprobarea din partea autorității bisericești.

Meditații *

Feriți cei curați la inimă, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

La Sibiu sântem în preajma munților, îi vedem depe străzile orașului chiar cum își înalță majestos piscurile acoperite de zăpadă, în azurul albastru al cerului. — Și cred că aproape fiecare ați urcat multe din vârfurile lor înalte. Cei cari ați fost, ați întâlnit cu siguranță și lacurile acelea, numite izere, a căror apă e de-o curățenie ca seninul. — De jur împrejur munți adăpostesc iezere împotriva vânturilor așa încât apa lui este ca oglinda. Și dacă ne așezăm lângă un asemenea iezere — și este imposibil să treci și să nu te oprești pentru a gusta ceva din taina lui — și privim spre fundul lui, observăm cum cerul se reflectează în el în mod desăvârșit, până la cele mai mărunte detalii.

Sufletul nostru poate fi asemănat cu un lac, dar acest lac de multeori nu este iezere liniștit și senin de limpede, ci un lac de apă stătută și mușcărită, în care mii de corpuri străine își află sălaş. — Asemenea, de sus din cer, nimic nu se reflectează în el sau prea puțin, încât nu putem deosebi dacă norul este amenințător, sau de aur, de va aduce stricăciune, sau binecuvântare.

Cu imaginea aceasta din urmă este a se asemăna sufletul pe care Mântuitorul nu l-a transformat încă; așa este sufletul în care se complăce în permanență voluptatea, ura, îndoiala, minciuna. Oglinda acestui suflet nefiind clară, el nu poate reflecta nimic din Dumnezeu, sfințenia și dragostea sa.

Dar iată în Hristos harul de sus face o lucrare binecuvântată: Lacul, înțeleg sufletul nostru, se curățește și se vindecă; prin Duhul Sfânt simțim parecă acțiunea puterii nevăzute.

Fără efort prea mare, noi vedem pe Dumnezeu, căci Dumnezeu în Hristos, care este mereu în jurul sufletului nostru, se reflectează în el acum în chip natural, precum se oglindește cerul în iezere limpede și liniștit.

Fă-ne, Doamne, vrednici de curățenie pentruca în sufletul nostru, sbuciumat să se oglindească și asemenea Ta.

* Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

Citiți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Mersul trenurilor

— Gara Sibiu —

	Pleacă spre:	Sosește dela:
Alba-Iulia	6 ²⁷ , 14 ³⁰ , 17 ²⁰	7 ⁵¹ , 17 ¹² , 22 ³⁰
Brașov, Făgăraș	5 ²⁰ , 12 ⁵⁰ , 18 ³⁰	11 ³⁰ , 19 ³¹ , 7 ⁴²
Cisnădie	6 ¹⁰ , 17 ⁵⁵	7 ²⁰ , 19 ⁵⁰
Copșa-mică	3 ³⁰ , 9 ³⁰ , 13 ⁴² , 18 ³⁵ , 22 ²⁵	4 ⁴¹ , 10 ⁴⁴ , 15 ³ , 18 ³⁸ , 0 ⁴²
Ocna-Băi	6 ⁵⁰ , 12 ⁰³ , 15 ⁵⁰ , 19 ¹⁰	7 ⁴⁹ , 13 ⁴ , 16 ⁵² , 20 ¹²
Peatra-Olt, Buc.	9 ⁵⁰ , 16 ⁵ , (ac), 17 ⁴⁵ , 19 ⁵⁵ , (ac)	10 ¹⁰ , (ac), 12 ³² , 16 ⁴² , (ac), 22 ⁵⁸
Sighișoara, Agn.	5 ⁵⁵ , 16 ⁵⁵	8 ⁰⁰ , 15 ⁵⁴
Vurpăr	16 ⁵⁵	8 ⁰⁰

Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia și Sibiu

Nr. 4398/932 Școl. (22) 1—3

TABLOUL

catedrelor vacante la școalele secundare confesionale române de sub jurisdicțiunea Consiliului arhiepiscopesc ortodox român de Alba-Iulia și Sibiu:

A) La liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov:

1. Catedra de Religie.

B) La liceul ortodox român «Avram Iancu» din Brad:

1. Catedra de Română-Latină,
2. Catedra de Franceză,
3. Catedra de Germană,
4. Catedra de Matematică,
5. Catedra de Geografie-Drept,
6. Catedra de Științe-naturale,
7. Catedra de Desemn-Caligrafie,
8. Catedra de Educație fizică.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste catedre vor înainta până la 1 Iulie 1932 Constiliului arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, cereri pregătite conform Legii învățământului secundar, cu acte originale despre pregătirea ce posed și cu dovadă să sunt creștini ortodocși. La cerere se se va anexa și certificat de sănătate, eliberat de medic oficial. Se recomandă prezentarea în persoană și se va da preferință candidaților, cari au și pregătire teologică.

Sibiu, din ședința secției culturale, ținută la 7 Iunie 1932.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 4755/932 Școl. (21) 2—3

Concurs

La Școala Normală ortodoxă «Andrei Șaguna» din Sibiu, la începutul anului școlar 1932/33 sunt vacante următoarele catedre și ore:

A. Secția de băieți:

1. Catedra Nr. 4. limba franceză.
2. Catedra Nr. 5. Științe pedagogice.
3. Catedra Nr. 17. Științe agricole și practica agricolă.
4. Catedra Nr. 18. Violină și Ansamblu.

B. Secția de fete:

1. Postul de medică cu 3 ore de igienă.
2. Limba franceză 6 ore.
3. Limba latină 3 ore.
4. Drept și economie politică 2 ore.
5. Țesut și sericicultură 8½ ore.

Doritorii de a ocupa aceste catedre și ore vacante, vor înainta, până la 15 Iulie crt. cereri, împreună cu certificatele de studii și atestat că sunt români ortodocși, Consiliului Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale a Consiliului arhiepiscopesc dela 7 Iunie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.

A apărut și se află spre desfacere la Librăria Arhidiecezană din Sibiu

Misterele spionajului

Spion și spioane celebre,

mijloace și procedee de spionaj, propagandă, terorism, etc.

de

GI I. Teodorescu și Cpt. A. Hristescu

Prețul Lei 100.—, plus spese postale Lei 10.—

ANUNT

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

A apărut:

Un anahronism și o sfidare:
STATUL ROMANO-CATOLIC ARDELEAN

studiu istoric juridic

de

ONISIFOR GHIBU

profesor la Universitatea din Cluj, membru corespondent al Academiei Române

însoțit de

Concluziunile Comisiunii istorico-juridice privitoare la desființarea Statului Catolic

Prețul Lei 400.—, plus spese postale Lei 15.—

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițându-se prețul plus spesele postale prin mandat postal.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică «Andrei Șaguna», din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la instrucțiunea din Exegetică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55.—. Librăriilor și direcțiunilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

...toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

Predici și îndrumări omiletice

de

Preotul Gheorghe Secaș

Prețul Lei 80.—, plus porto Lei 5.—

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după A. Huonder, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

profesor la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura cartea:

Înalt Prea Sfinția Sa Patriarhul României

DR. MIRON CRISTEA

Înalt Regent

OMUL și FAPTELE

Contribuțiuni la studiul istoriei bisericești române ortodoxe contemporane

de

ION RUSU ABRUDEANU

Volumul I

Prețul Lei 500.—, plus spese postale Lei 20.—. Suma se poate trimite prin mandat postal.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare cartea acum apărută

Piccolo

a cunoscutei scriitoare, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.—

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană:

Introducere în sfintele cărți ale

Testamentului Vechiu

de Arhipresviterul-Mitrofor **Dr. VASILE TARNAVSCHI** prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400.—. La comande se alătură Lei 20.— pentru spese postale.

ORDINEA BAILOR

Baie în bazenul de înot și lecții de înot

Pentru bărbați:

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 8—10 ore a. m.
Joi: dela 8—10 ore a. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m.
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m.
Duminică: dela 7—9 ore a. m.

Pentru femei:

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 10—12 ore a. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m.
Vineri: închis
Sâmbătă: închis
Duminică: dela 9—10 ore a. m.

Baie de familie:

Luni: închis
Marți: dela 1½—7½ ore seara pr. ur.
Miercuri: dela 1½—7½ ore seara
Joi: dela 1½—7½ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1½—7½ ore seara
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 1½—7½ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

Pentru bărbați:

Băi de abur și de aer cald

Luni: închis
Marți: dela 1½—7½ ore seara prețuri urcate
Miercuri: dela 1½—7½ ore seara
Joi: închis
Vineri: închis
Sâmbătă: dela 8—12 ore a. m., dela 1½—5 p. m., dela 5—7½ ore seara prețuri reduse
Duminică: dela 7—12 ore a. m. prețuri urcate

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. și dela 1½—4 ore p. m.
Miercuri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7½ ore seara
Joi: dela 8—10 ore a. m. și dela 1½—4 ore p. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7½ ore seara
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m. și dela 1½—4 ore p. m.
Duminică: dela 7—10 ore a. m.

Pentru femei:

Băi de abur și de aer cald

Luni: închis
Marți: închis
Miercuri: închis
Joi: dela 1½—7½ ore seara prețuri urcate
Vineri: dela 1½—5 ore p. m. dela 5—7½ ore seara prețuri reduse
Sâmbătă: închis
Duminică: închis

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7½ ore seara
Miercuri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1½—4 ore p. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7½ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1½—4 ore p. m.
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7½ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

BAI DE PUTINA

Luni: închis
Marți: dela 8—12 ore a. m. și dela 1½—7½ ore seara
Miercuri: dela 8—12 ore a. m. și dela 1½—7½ ore seara
Joi: dela 8—12 ore a. m. și dela 1½—7½ ore seara

Vineri: dela 8—2 ore a. m. și dela 1½—7½ ore seara
Sâmbătă: dela 8—2 ore a. m. și dela 1½—7½ ore seara
Duminică: dela 7—2 ore a. m.

În zilele de sărbătoare are valoare ordinea de Duminică.